

KIM JONG IL

*Szanować starsze pokolenie
rewolucji - najwyższy moralny
dług rewolucjonistów*

Polska 2005

Robotnicy całego świata, jednoczcie się!

KIM JONG IL

**Szanować starsze pokolenie rewolucji - najwyższy
moralny dług rewolucjonistów**

Wywiad udzielony organowi Komitetu Centralnego Partii Pracy Korei, gazecie
„Rodon Sinmun „, 25 grudnia 1995 r

Polska 2005

Minęło 70 lat od rozpoczęcia w naszym kraju rewolucji w oparciu o idee Juche. Na drodze tej uświęconej walki rewolucyjnej wiele pokoleń przelało krew i pot w imię wolności narodu, suwerenności i niepodległości Ojczyzny, w imię zwycięstwa socjalizmu wielu rewolucjonistów dokonało wspaniałych czynów.

Nasz naród z szacunkiem odnosi się do starszego pokolenia rewolucjonistów jako swoich poprzedników, bezgranicznie ceni jego rewolucyjnego ducha i czyny bojowe, niezawodnie kontynuuje i rozwija rozpoczętą przez niego rewolucję. To wielka moralna zasada, którą nasz naród przestrzega coraz bardziej z pokolenia na pokolenie. To jeden z podstawowych czynników, przyczyniających się do tego, że nasza rewolucja zdecydowanie prowadzi swój zwycięski marsz nawet w najbardziej skomplikowanych obecnych warunkach.

Historia światowego ruchu socjalistycznego przekonująco pokazuje, że gdy szanowane jest starsze pokolenie rewolucjonistów, chronione są i pomnażane rewolucyjne zdobycze, to rewolucja zwycięsko idzie naprzód, a gdy ich się zdradza i neguje ich zasługi, to rewolucja zatrzymuje się w pół drogi i ponosi klęskę. Niedawno w szeregu socjalistycznych państw oportuniści, którzy doszli do władzy w partii i państwie dokonali wiarołomstwa, obrzucili błotem rewolucjonistów i zdeptali ich zasługi. Doprowadziło to do dyskredytacji komunistów, oczernienia wizerunku socjalizmu, i w ostatecznym rozrachunku, do rozpadu systemu socjalistycznego.

Wypracowanie właściwego stosunku i odnoszenia się do starszego pokolenia rewolucjonistów jest sprawą o wyjątkowej wadze w rozwoju ruchu socjalistycznego.

Triumf dzieła samodzielności mas ludowych, sprawy socjalizmu jest możliwy tylko wtedy, gdy czerwony sztandar rewolucji, wzniesiony przez rewolucjonistów starszego pokolenia, z pokolenia na pokolenie znajdować się będzie w silnych rękach.

1

Szacunek dla starszego pokolenia rewolucjonistów – to wymóg rewolucji, to wielki moralny dług rewolucjonistów.

Dzieło socjalizmu idzie naprzód i jest dokonywane przez różne pokolenia, które chronią i pomnażają osiągnięcia poprzedników. Stosunek do starszego pokolenia rewolucji jest niczym innym jak stosunkiem do dzieła rewolucji – jest to najważniejsza kwestia związana z jej losem.

Szanować starsze pokolenie rewolucji to znaczy sławić rewolucjonistów, którzy oddali wszystko w imię zwycięstwa rewolucji, strzec, kontynuować i rozwijać ich rewolucyjne idee i czyny. Ich szlachetne rewolucyjne idee i czyny, dokonane w ciężkiej walce – oto zdobycze rewolucji, bezcenny kapitał umożliwiający kontynuację i zakończenie rewolucji. Pokolenia, które przejęły pałeczkę rewolucji powinny strzec, rozwijać ideały i czyny starszego

pokolenia rewolucjonistów. Tylko wtedy dzieło rewolucji może być kontynuowane i pomyślnie zakończone. Nihilistyczny, negujący stosunek do walki i zasług starszego pokolenia rewolucjonistów oznacza odmowę, zdradę rewolucji. Szkalowanie starszego pokolenia rewolucjonistów i oczernianie jego ideałów i zasług to kalanie samej rewolucji, służalczość i ugięcie się przed jej wrogami. Zadaniem partii klasy robotniczej jest bezgraniczne oddanie rewolucji, niezawodne kontynuowanie i rozwijanie dzieła socjalizmu, rozpoczęte i urzeczywistnione przez starsze pokolenie rewolucjonistów. Partia powinna sławić ich, zwracać należytą uwagę na wychowanie narodu w oparciu o ich ideały i zasługi.

Jak odnosić się do rewolucjonistów starszego pokolenia – to nie tylko kwestia stosunku do rewolucji, lecz także kwestia dotycząca moralnego obowiązku rewolucjonisty.

Poczucie moralnego obowiązku to jedno z podstawowych kryteriów cech rewolucjonisty. Rewolucjonista powinien przyswoić rewolucyjne idee jako swoje przekonania. Poza tym, powinien cechować się prawdziwymi, ludzkimi zaletami i poczuciem szlachetnego moralnego długu. Sumienie i poczucie obowiązku to podstawa moralnej szlachetności cechującej człowieka, źródło siły duchowej, pobudzającej do świadomych, pięknych działań. Nawet, jeśli człowiek kieruje się postępową ideologią, lecz nie posiada sumienia i nie przestrzega obowiązku moralnego, nie będzie w stanie zyskać szlachetnych cech ludzkich i stać się prawdziwym rewolucjonistą.

Nawet w starym społeczeństwie uczciwi ludzie cenili sobie poczucie moralnego długu, uznawali to za wzorzec przy ocenie ludzkich zalet, a postępowanie sprzeczne z wymogami moralnego długu, traktowali za rzecz niegodziwą dla człowieka.

Jednak w społeczeństwie wyzysku nie może się rozwijać prawdziwa moralność, a tym bardziej nie może dominować. Indywidualizmu stanowiącego duchową podstawę społeczeństwa wyzysku nie da się połączyć ze szczerym poczuciem moralnego długu. Stosunki między klasami wyzyskiwaczy i wyzyskiwanych nie mogą opierać się na poczuciu moralnego długu. Klasę wyzyskiwaczy cechuje moralna obłuda. Moralne zepsucie jest typowym produktem społeczeństwa burżuazyjnego.

Nosicielami prawdziwego człowieczeństwa są komuniści, którzy kochają swój naród, walczą za sprawę samodzielności mas ludowych. Miłość i zaufanie dla człowieka to podstawa prawdziwych stosunków ludzkich i pozytywnej ludzkiej moralności. Troska o innych większa, niż o siebie samego, pełna poświęcenia praca dla społeczeństwa i kolektywu – to najwyższy moralny obowiązek człowieka. Komuniści cenią człowieka, kochają naród i bardziej niż prywatne, cenią sobie interesy społeczeństwa i kolektywu. Dlatego też, z pełnym poświęceniem, walczą nie o własny interes i zaszczyty, lecz dla narodu, społeczeństwa i kolektywu. Ten, kto obdarzony jest szlachetnym uczuciem miłości do człowieka i zawsze troszczy się o towarzyszy, o naród, kto posiada rewolucyjne sumienie i poczucie moralnego długu i z poświęceniem walczy dla narodu o niezależność mas ludowych, ten

jest godnym naśladowania komunistą-rewolucjonistą. Ten, kto nie kocha narodu, nie liczy się z interesem narodu, nie ma sumienia, poczucia obowiązku i ludzkiego przywiązania, nie stanie się ani komunistą, ani rewolucjonistą.

Szacunek dla starszego pokolenia rewolucji to nieodłączny moralny dług rewolucjonisty. Stosunki między starszym i młodszym pokoleniem rewolucji to stosunki koleżeńskie między rewolucjonistami, których łączy wspólna sprawa mimo, że uczestniczyli w rewolucji w różnych czasach. Jeśli stosunki między rodzicami i dziećmi nazywamy przede wszystkim więzami krwi, pierwsi dają życie fizjologiczne drugim, to stosunki między rewolucjonistami są stosunkami między towarzyszami, których na drodze rewolucji łączy wspólna idea, wspólny los, a życie społeczno-polityczne jest dla nich cenniejsze niż życie fizjologiczne. Stosunki między rewolucjonistami mają prawdziwie ludzki, komunistyczny charakter. Opierają się na poczuciu miłości koleżeńskiej i moralnego obowiązku. Gorąco kochać towarzyszy rewolucjonistów, uważać za swój święty obowiązek i honor przestrzeganie norm rewolucyjnego obowiązku wobec towarzyszy – taki jest pogląd komunisty-rewolucjonisty na moralność, takie są jego cechy moralne. Oto, dlaczego zdradę towarzyszy rewolucji, czyny godzące w sumienie i obowiązek w stosunkach między towarzyszami rewolucji uważa się za najbardziej haniebny akt wiarołomstwa.

Poprzednie pokolenie rewolucjonistów było pionierem rewolucji. Poświęcili całe swoje życie sprawie rewolucji, do nich należą zasługi. Szacunek okazywany przez następne pokolenia można określić jako

najświętszą ze wszystkich norm moralnego długu cechującego rewolucjonistę. Rewolucjoniści z poprzednich pokoleń bez najmniejszych wahań oddali wszystko, nawet swoje bezcenne życie nie z powodu prywatnych interesów i zadufania, lecz dla Ojczyzny i narodu, za szczęście nadchodzących pokoleń dokonali wielkich rewolucyjnych czynów. Na polach śmiertelnych zmagania, na szafotach, w ostatniej chwili swojego życia rewolucjoniści na cały głos krzyčili „Kochajcie przyszłość!” Czynili tak, ponieważ kochali nadchodzące pokolenie. Ich bohaterska walka torowała drogę rewolucji, tworzyła rewolucyjne wartości, zapewniła narodowi nowe, pełnowartościowe samodzielne i twórcze życie. Szacunek dla starszego pokolenia rewolucjonistów, którzy oddali wszystko dla nadchodzących pokoleń – to bezwarunkowy rewolucyjny obowiązek i święte moralne zobowiązanie.

Najwyższy przedstawiciel starszego pokolenia rewolucjonistów jest wodzem. Wierność wodzowi jest największym wyrażeniem poczucia rewolucyjnego obowiązku.

Wódz klasy robotniczej to mózgowe centrum rewolucji, jej przywódca. Masy ludowe mimo, że są siłą napędową historii, tylko pod przywództwem wybitnego wodza będą mogły odegrać swoją rolę, zajmując miejsce prawdziwego gospodarza swojego losu, niezawisłego podmiotu historii. Wódz opracowuje na naukowych podstawach idee rewolucyjne, nakreśla właściwą strategię i taktykę, uświadamia i organizuje masy ludowe i prowadzi walkę rewolucyjną do zwycięstwa, daje ludziom możliwość prowadzenia pełnej działalności społeczno-politycznej, podwyższenia poziomu swojego drogiego

życia na drodze rewolucji. Pod przywództwem wodza rosła tysiące, dziesiątki tysięcy rewolucjonistów, ludzie stają do rewolucyjnej walki. Pod jego przywództwem rozpoczyna się i zwycięsko posuwa naprzód dzieło socjalizmu. Szlachetne idee i wybitne kierownictwo wodza są źródłem wielkich dokonań rewolucji, źródłem dobrego imienia i godności rewolucyjnego pokolenia.

Kontynuacja dzieła samodzielności mas ludowych, dzieła socjalizmu to kontynuacja dzieła wodza; przejęcie idei i dokonań starszego pokolenia rewolucjonistów to przejęcie rewolucyjnych idei wodza i jego zasług jako przywódcy. Szacunek dla starszego pokolenia rewolucjonistów znajduje swój mocny wyraz w oddaniu wodzowi. Być wiernym Wielkiemu Wodzowi z pokolenia na pokolenie to najważniejsze zobowiązanie rewolucjonistów, szczyt rewolucyjnego obowiązku. Rewolucjoniści powinni niezłomnie strzec i bronić idei i dokonań wodza, z oddaniem kontynuować i rozwijać jego rewolucyjne dzieło.

Imperialiści i renegaci rewolucji występując przeciwko socjalizmowi, zawsze kierowali ostrze swoich ataków na wodzów klasy robotniczej, na poprzednie pokolenia rewolucjonistów. Powodem tych działań jest to, że dzieło socjalizmu rozpoczęło się i zwycięsko postępowało właśnie dzięki kierownictwu wodzów i pełnej poświęcenia walce poprzednich pokoleń rewolucjonistów, i z ich imieniem związane są wartości socjalizmu. Współcześni rewizjoniści i renegaci socjalizmu obrzucili błotem wodzów i rewolucjonistów starszego pokolenia, podeptali ich zasługi, tym samym doprowadzili do degradacji i upadku socjalizmu. Proces degradacji i upadku

socjalizmu rozpoczął się wraz z nadejściem współczesnego rewizjonizmu, którego zwolennicy rzucali oszczerstwa na wodzów i starsze pokolenie rewolucjonistów, wypaczyli i przeobrazili rewolucyjne idee klasy robotniczej. Socjalizm wypadł ze swoich torów i zaczął się rozkładać od środka z powodu współczesnych rewizjonistów. Upadł wskutek polityki „reform” i „pierestrojki” prowadzonej przez renegatów socjalizmu, którzy całkowicie odrzucili i zniszczyli historyczne osiągnięcia socjalizmu. Oportuniści i zdrajcy socjalizmu wystąpili z atakami wobec wodza klasy robotniczej, wypaczyli świętą walkę starszego pokolenia rewolucjonistów i ich wielkie rewolucyjne zasługi. Zburzyli socjalizm i restaurowali kapitalizm. To najgorsze przestępstwo przeciwko rewolucji dokonane dla przypodobania się imperialistom pod ich naciskiem – to zdrada rewolucji. To najbardziej niemoralna zdradziecka akcja – uchylenie się od rewolucyjnego długu i podeptanie elementarnej ludzkiej moralności. Zdrajcy rewolucji wykorzystując cały arsenał swoich środków i chwytów oszkalowali i znieważyli starsze pokolenie rewolucjonistów. Wywołało to wśród ludzi ideowe wahania oraz chaos i dało imperialistom i innym reakcjonistom podstawę do skrajnie ostrych oszczerstw wobec komunistów i socjalizmu.

Renegaci rewolucji, którzy na drodze spiskowej doszli do władzy w partii i państwie, oczernili godność starszego pokolenia rewolucjonistów próbując zdobyć popularność i poparcie narodu. Jednak poprzez samo przejęcie najwyższej władzy w partii i państwie nie można stać się od razu przywódcą i nie można cieszyć się poparciem i szacunkiem narodu. Za pomocą władzy i ułudy nie można zdobyć zaufania narodu. Aby stać się przywódcą i

cieszyć się zaufaniem i poparciem narodu trzeba posiadać wszystkie cechy i zdolności przywódcy i skutecznie wypełniać jego obowiązki i role. Przywódca powinien być przede wszystkim sługą narodu, kochającym naród i pracującym dla jego dobra z pełnym poświęceniem. Miłość do narodu i szacunek dla starszego pokolenia rewolucjonistów są jego nierozłącznymi cechami. Ten, kto kocha naród i prawdziwie służy jego interesom, bezgranicznie szanuje starsze pokolenie rewolucjonistów, z poświęceniem walczących dla narodu, a ten, kto gardzi narodem i uważa się za istotę wyższą, bez wahania, z podłością oczernia przedstawicieli starszego pokolenia. Mimo, że zdrajcy socjalizmu próbowali podstępnie zniesławić wodzów rewolucji i rewolucjonistów poprzedniego pokolenia, aby wywyższyć siebie, to wręcz przeciwnie – ujawnili swoje prawdziwe wnętrze i nieludzką twarz renegatów, zdrajców rewolucji. Ten, kto oszukał naród i zdradził rewolucję, zazwyczaj będzie odrzucony przez naród.

Prawdziwy rewolucjonista walczący w imię narodu, o zwycięstwo socjalizmu, kim by nie był, nie powinien zapominać o starszym pokoleniu rewolucji. Powinien chronić i wzbogacać ich zasługi. Tylko ta droga pozwoli zachować honor i godność rewolucjonisty i doprowadzi do zwycięstwa rewolucji.

2

Poczucie moralnego obowiązku w stosunku do poprzedniego pokolenia rewolucjonistów stanowi tradycję naszej rewolucji – taka właśnie jest moralna podstawa atmosfery w naszym społeczeństwie.

Nasza rewolucja, która pod sztandarem idei Juche, zbudowała oryginalną drogę do urzeczywistnienia dzieła samodzielności mas ludowych, doprowadziła do uformowania nowej, komunistycznej moralności. Od pierwszych chwil tworzyła i rozwijała pozytywne, piękne przykłady okazywania poczucia moralnego długu. W naszym kraju tradycje rozwoju komunistycznej moralności, okazywania poczucia moralnego długu stworzono w ogniu rewolucji antyjapońskiej. Zostały przejęte w spadku, są wzbogacane i wspaniale wprowadzane w życie w walce o budowę nowego społeczeństwa.

Dziś, w naszym ustroju socjalistycznym służącym interesom mas ludowych, coraz bardziej ujawnia się komunistyczna moralność. Wizerunek naszego społeczeństwa, w którym wódz i żołnierze, partia i naród są jak monolit złączeni myślą, a ludzie kochają się nawzajem, pomagają jak rodzina i stanowią jedną wielką przyjacielską rodzinę, świadczy o triumfie idei Juche w sferze duchowo-moralnej i wyraziście wykazuje wyższość naszego socjalizmu.

Siła komunistycznej moralności naszego narodu, poczucie długu na najwyższym poziomie objawia się w niezmiennym i głębokim uwielbieniu okazywanym Wielkiemu Wodzowi Towarzyszowi Kim Il Sungowi i wierności jemu.

Szanowny Towarzysz Kim Il Sung to pierwszy Wielki Wódz naszego narodu w przeciągu całej pięciu tysięcy lat historii kraju. Był największym z

wielkich. Najwyraźniej uosabiał wszystkie cechy i wartości wybitnej osobowości. Naród wielbi go głęboko.

Wielki Wódz Towarzysz Kim Il Sung pokłoniwszy się narodowi jak niebu, bezgranicznie kochał naród, głęboko wierzył mu, poświęcił całe swoje życie dla jego wolności i szczęścia, pokonując wszelkie niedostatki i niewygody.

Pełna chwały historia naszej rewolucji, godność i honor socjalistycznej Korei, całe szczęście naszego narodu związane są ze świętym imieniem Towarzysza Kim Il Sunga. Wszystko to jest wspaniałym rezultatem jego wielkiego przywództwa. Szanowny Towarzysz Kim Il Sung, jako najstarszy działacz polityczny świata, napełniał siłą i wiarą serca postępowych narodów, walczących o samodzielność, wniósł największy wkład w dzieło niezależności człowieka.

Szanowny Wódz Towarzysz Kim Il Sung był wielkim nauczycielem i ukochanym Ojcem naszego narodu, a cały naród to jego żołnierze, uczniowie, synowie i córki. Wszystkie pokolenia naszej rewolucji, poczynając od pierwszego, a kończąc na obecnym, nowym, wyrosły w objęciach kochanego wodza. Dzięki jego trosce, wiedli oni godne życie społeczno-polityczne, poznali sens owocnej działalności. Od samego początku nasz naród gorąco popierał Szanownego Towarzysza Kim Il Sunga jako legendarnego bohatera, Słońce Narodu, Wielkiego Wodza i Wielkiego Ojca, dochowywał

bezgranicznej wierności i po synowsku wielbił jego, uważając to za największy honor i moralny obowiązek.

Wierność naszego narodu wobec Wielkiego Wodza coraz pełniej ujawnia się po jego śmierci. Cały kraj, cały naród gorzkimi łzami żegnał się z Wodzem-Ojcem, w nieutulonym żalu uczcili jego pamięć. Z biegiem czasu nasz naród coraz bardziej tęskni za kochanym Wodzem i z całej duszy pragnie jego nieśmiertelności. Tak za jego życia, jak i po jego śmierci, nasz naród czci go jako swoją duchową podporę. I ta bezgraniczna wierność naszego narodu wywołuje głęboki zachwyty całego świata.

Odczuwając nieustannie wielki ból z powodu przedwczesnej śmierci Szanownego Wodza Towarzysza Kim Il Sunga, uważamy za najważniejsze, aby wielbić go tak samo jak za życia i nieprzerwanie kontynuować jego dzieło.

I nasza partia skoncentrowała wszystkie swoje siły na świętej pracy, mającej na celu wieczne uwielbienie Wielkiego Wodza, dziedziczenie i rozwój jego rewolucyjnych idei i rewolucyjnego dzieła i wezwała do tego całą partię i całą armię i cały naród. Z uczuciem uwielbienia zbudowaliśmy Pałac Pamięci w Kumsusan jako najwyższą świątynię Juche, w której z pietyzmem zachowujemy szanownego Towarzysza Kim Il Sunga takim, jakim był za życia i czynimy wszystko, aby rozśławić jego imię i nieśmiertelne zasługi. Nasza partia energicznie podrywa swoich członków i wszystkich pracowników do walki o to, aby całkowicie odziedziczyć idee i przywództwo Wielkiego Wodza i wcielać w życie jego wskazówki.

Przywództwo naszej partii, niezmiennie i głęboko wielbiącej Wielkiego Wodza, z wiernością przejmującej w spadku jego idee i kontynuującej jego dzieło, tworzyło warunki, aby nasz naród jeszcze bardziej wzmocnił wiarę w to, że Wielki Wódz, Towarzysz Kim Il Sung jest zawsze z nami, i aby utrwalić w nim niewzruszony rewolucyjny duch i wolę doprowadzenia do końca dzieła rewolucji wcielając w życie jego wskazówki. Nasz naród z niewzruszonym przekonaniem o tym, że dopóki istnieje nasza partia, to dzieło rewolucji Wielkiego Wodza jest niezwyciężone, w całości popiera partię, ufa jej i zjednoczywszy się wokół niej silnym krokiem idzie naprzód. Nasz naród niezmiennie zachowując prawidłowe spojrzenie na Wodza i głębokie poczucie moralnego długu, całym swoim oddaniem, z pokolenia na pokolenie, popiera partię i Wodza. Nasza partia ma pełne prawo do dumy z posiadania takiego wspaniałego narodu.

Partia i nasz naród głęboko szanują rewolucjonistów, którzy walczyli o naszą rewolucyjną sprawę, gorąco popierając przywództwo Wielkiego Wodza Towarzysza Kim Il Sunga.

Weterani rewolucji antyjapońskiej to sławne pierwsze pokolenie naszej rewolucji. Z bronią w rękach stanęli do krwawej walki nie dla osobistej korzyści czy sławy, lecz w celu przybliżenia tego dnia, w którym nasz naród będzie delektować się szczęśliwym życiem w odrodzonej Ojczyźnie. Rewolucja antyjapońska była niespotykaną dotąd w historii trudną i ciężką walką. W najtrudniejszych warunkach gorąco popierali Wielkiego Wodza

Towarzysza Kim Il Sunga, widzieli w nim centrum zjednoczenia, centrum dowodzenia i walczyli z bezprzykładną odwagą i poświęceniem. W efekcie, po rozgromieniu japońskiego imperializmu, dokonali historycznego czynu – odrodzenia Ojczyzny, wnieśli wielki wkład w tworzenie pełnych chwały rewolucyjnych tradycji naszej partii. Nasza partia z głębokim szacunkiem uważa ich za pionierów naszej rewolucji i wzorcem rewolucjonistów, bezgranicznie ceni ich rewolucyjnego ducha i zasługi bojowe. Głosząc hasło „Produkcja i nauka i życie – wzorem antyjapońskich partyzantów!”, partia wzywa wszystkich swoich członków i bezpartyjnych do wykorzystywania w życiu i pracy rewolucyjnego ducha walki bojowników antyjapońskich, sławi ich zasługi bojowe.

Uczestnicy Ojczyźnianej Wojny Wyzwoleńczej to bohaterowie, którzy po przejęciu pełnych chwały tradycji rewolucji antyjapońskiej walczyli broniąc Ojczyzny i narodu. Nasza Ludowa Armia i nasz naród w okrutnych walkach, które decydowały o losie kraju odparli zbrojną napaść amerykańskich imperialistów i z honorem obronili wolność i niepodległość Ojczyzny. Partia dumna jest z nieśmiertelnych czynów naszych żołnierzy i naszego narodu, dokonanych w latach Ojczyźnianej Wojny Wyzwoleńczej, wychowuje nowe, młode pokolenie, cały naród w duchu zbiorowego bohaterstwa i patriotyzmu.

Bohaterowie i nowatorzy pracy w okresie powojennym, w okresie wielkiego czynu Czhollima, przodownicy tego ruchu są przedstawicielami sławnego pokolenia, które dokonało skoku w budowaniu socjalizmu, pokonując przeszkody na drodze naszej rewolucji. Bohaterowie, nowatorzy,

przodownicy epoki Czhollima, którzy gorąco popierając przywództwo partii, w historycznie najkrótszym czasie, swoimi siłami, pokonując trudności podnieśli z ruin kraj i przekształcili go w socjalistyczne państwo, niezależne politycznie, samodzielne gospodarczo i zdolne do samoobrony, stanowią u nas wyraźny przykład ducha polegania na własnych siłach.

Nasza partia czyni wszystko, aby nieprzemijającą chwałą było okryte społeczno-polityczne życie poległych rewolucjonistów, zabitych patriotów i żołnierzy-bohaterów, którzy dokonali wspaniałych czynów w różnych okresach rozwoju naszej rewolucji, aby ich wielkie działania na zawsze znalazły się na stronicach historii. Dla nich zbudowaliśmy wspaniałe pamiątkowe groby, nadaliśmy ich imiona rodzinnym stronom, szkołom, zakładom pracy, rolniczym spółdzielniom i jednostkom Ludowej Armii, gdzie się rodzili, dorastali, uczyli się, służyli i szeroko popularyzujemy ich dzieła.

W naszym kraju również ich dzieci otoczone są wielką miłością i troską. W wielu rejonach kraju znajdują się szkoły dla dzieci poległych rewolucjonistów, w których na koszt państwa wychowane są znakomite kadry rewolucyjne. Kierujemy je na ważne stanowiska w organach państwowych i partyjnych, w armii, troszczymy się, aby doskonale wypełniali powierzone im obowiązki. Nasza partia i naród uważają to za moralny dług wobec poległych rewolucjonistów.

Dziś w naszym kraju weterani rewolucji i wojny, żołnierze-inwalidzi, zasłużeni pracownicy, wybitni inteligenci, działacze kultury, dzięki wielkiej

miłości i trosce partii, ciesząc się uwagą i szacunkiem społeczeństwa, żyją życiem godnym i płodnym i kontynuują dzieło rewolucji. Kochać, szanować, stawiać za przykład rewolucjonistów i zasłużonych pracowników oddanych partii i rewolucji, Ojczyźnie i narodowi – oto jest polityka naszej partii, taka jest pozytywna atmosfera w naszym społeczeństwie.

Partia i naród należycie oceniają także postacie historyczne, których imiona zachowały się w historii naszego narodu, czynią ich dzieła nieśmiertelnymi. Znaleźliśmy mogiłę Tanguna, protoplasty narodu Korei, wspaniale zrekonstruowaliśmy jego grobowiec, a także pięknie przebudowaliśmy grób króla Tonmyonga – założyciela starożytnego potężnego państwa Koguryo, i grób króla Wang Gona – założyciela państwa Koryo. W ten sposób zamierzchna historia naszego narodu jeszcze bardziej została rozświetlona w epoce Partii Pracy.

Dzieło niezależności mas ludowych, dzieło socjalizmu jest zarówno kwestią narodową jak i międzynarodową. Rewolucjoniści Korei, jak prawdziwi internacjoniści, żywią szacunek do rewolucjonistów, bojowników antyimperialistycznych, i antyfaszystowskich, postępowych działaczy, narodów rewolucyjnych ze wszystkich krajów, dają właściwą ocenę ich bojowym zasługom, bez względu na ich państwową i narodową przynależność.

Nasza partia i nasz naród szanują Marksa, Engelsa, Lenina, Stalina jako wodzów klasy robotniczej i wysoko cenią ich zasługi. Marks i Engels – pierwsi wodzowie klasy robotniczej – opierając się na klasowych wymogach i

dążeniach klasy robotniczej, przekształcili socjalizm z utopii w naukę, dali początek socjalistycznemu, komunistycznemu ruchowi. Lenin, który przejął i rozwinął marksizm zgodnie ze zmieniającymi się czasami, mobilizował klasę robotniczą do zwycięskiego przeprowadzenia socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Stalin, kontynuując dzieło Lenina przekształcił pierwsze młode państwo socjalistyczne w potężne światowe mocarstwo. Poderwał armię oraz naród i obronił socjalistyczną ojczyznę przed faszystowską agresją. Marks, Engels, Lenin, Stalin w swoim czasie prezentowali dążenia i zamiary ciemionych mas pracujących i sprawa socjalizmu była nierozdzielnie związana z ich imionami. To, że imperialiści i renegaci rewolucji złośliwie dyskredytują wodzów klasy robotniczej i szkalują ich przywództwo, nazywając je „dyktaturą”, „naruszeniem praw człowieka” świadczy tylko o tym, że właśnie wodzowie klasy robotniczej byli nieprzejednanymi obrońcami interesów narodu, cieszyli się jego zaufaniem i poparciem, byli wytrwałymi rewolucjonistami-komunistami, bezkompromisowo broniącymi rewolucyjnych zasad.

Nasza partia sprawiedliwie oceniała ideowo-teoretyczne zasługi wodzów klasy robotniczej, broniła rewolucyjnej zasady marksizmu-leninizmu przed wszelkiego rodzaju wypaczeniami, przejmowała i rozwijała je zgodnie z interesami rewolucji i wymaganiami rzeczywistości. Idee rewolucyjne i teorie klasy robotniczej powinny być wdrożone w życie zgodnie z historycznymi warunkami i realną sytuacją każdego kraju. Warunki i sytuacja rewolucji nieprzerwanie zmieniają się i rozwijają. I w tej sytuacji gotową teorię traktuje się jako dogmat, to nie można prawidłowo opracować linii i polityki, nie

można uniknąć skrzywień w rewolucji i budowaniu nowego społeczeństwa. Nasza partia broniąc rewolucyjnych zasad marksizmu-leninizmu dokonała prawidłowej analizy ich historycznego ograniczenia i na tej podstawie ustaliła swoje przywódcze idee i teorie i z tą bronią urzeczywistniała i urzeczywistnia dzieło socjalizmu.

Wielki Wódz Towarzysz Kim Il Sung od dawna twórczo stosował marksizm-leninizm w koreańskiej rewolucji. Stworzył on idee Juche i zbudował drogę do samodzielnego rozwoju naszej rewolucji. Idee Juche to oryginalna nauka, w której rozwinięte zostały rewolucyjne idee klasy robotniczej zgodnie z nową sytuacją historyczną i nakazem czasu. Dzięki ideom Juche, historyczne ograniczenie poprzedniej teorii zostało pokonane, rewolucyjne idee i teoria klasy robotniczej były rozwinięte na nowym, wyższym poziomie.

Oportuniści i renegaci socjalizmu wypaczając i psując marksizm-leninizm, szkalują jego twórców. Współcześni rewizjoniści wyjaławiając rewolucyjne zasady marksizmu-leninizmu, wypaczyli, przemienili rewolucyjne idee klasy robotniczej dla przypodobania się imperialistom, a renegaci socjalizmu głosząc, że same ideały socjalizmu są niewłaściwe, zaczęli otwarcie wyrzekać się rewolucyjnych idei klasy robotniczej. Idee, negujące rewolucyjne idee klasy robotniczej to nie jest nic innego jak ideologia burżuazyjna. Choć renegaci rewolucji odrzucając rewolucyjne idee klasy robotniczej twierdzili, że przeprowadzają tylko „reformę” i „pierestrojkę” dla „demokracji” i „dobra ekonomicznego”, to ich

głos były niczym innym, jak reakcyjną teorią nakierowaną na zniszczenie socjalizmu i restaurację kapitalizmu, co zostało dokładnie wykazane przez rzeczywistość.

Nasz naród szanuje nie tylko wodzów klasy robotniczej, lecz także rewolucjonistów i narody wszystkich krajów, które prowadziły bohaterską walkę o sprawę socjalizmu. Nie zapominamy wielkiej rewolucyjnej walki narodów różnych krajów na świecie, które w przeszłości dokonały wspaniałych czynów, aby urzeczywistnić dzieło socjalizmu, wysoko cenimy ich historyczne zasługi. Nasza partia i nasz naród występują przeciwko wszelkim kontrewolucjonistom, wiarołomnym akcjom, oczerniającym i umniejszającym znaczenie walki i czynów starszego pokolenia rewolucjonistów, którzy wnieśli wkład w dzieło socjalizmu.

Chociaż oportuniści i renegaci socjalizmu dyskredytują wodzów klasy robotniczej i rewolucjonistów starszego pokolenia, to nie uda im się wymazać z historii ich imion i bezcennych czynów. Dzisiaj socjalizm przeżywa chwilowe trudności, lecz żyje w sercach ludzi i toruje sobie drogę do nowych zwycięstw. Podobnie też sława i czyny wodzów klasy robotniczej i rewolucjonistów starszego pokolenia będą wiecznie jaśnieć razem z postępem ruchu socjalistycznego, będą cieszyć się szacunkiem narodów.

Nasza partia i nasz naród cenią sobie przyjaźń i solidarność z narodami z innych krajów, aktywnie popierali i popierają narody świata w ich walce o socjalizm, przeciwko imperializmowi, o urzeczywistnienie samodzielności.

Zawsze byliśmy wierni zasadom internacjonalizmu, rewolucyjnemu obowiązkowi zarówno w stosunkach partyjno-państwowych z krajami socjalistycznymi jak i krajami zaprzyjaźnionymi, wszystkimi narodami. Niezmiennie zachowujemy uczucie szacunku dla przywódców partii i państwa, dla wybitnych działaczy politycznych i społecznych, dla uczonych i dziennikarzy, dla wszystkich przyjaciół ze wszystkich krajów świata, z którymi przyjacielskie stosunki utrzymywał Wielki Wódz Towarzysz Kim Il Sung podczas swojej działalności zagranicznej. Nie zapominamy o rewolucyjnych towarzyszach broni, o bratnich narodach, które okazały bezinteresowną pomoc naszemu narodowi w latach prób naszej rewolucji, nie zapominamy o narodach wszystkich krajów, które popierają sprawiedliwą sprawę naszego narodu.

Szlachetne duchowo-moralne oblicze narodu nie jest możliwe w oderwaniu od prawidłowego przywództwa partii i wodza.

Spółeczeństwo socjalistyczne, gdzie koleżeńskie zjednoczenie i współpraca stanowią podstawę stosunków społecznych, posiada warunki społeczno-ekonomiczne sprzyjające formowaniu i rozwojowi nowej moralności, odpowiadającej naturze tego społeczeństwa. Jednak zaakceptowanie ustroju socjalistycznego nie oznacza, że duchowo-moralne cechy człowieka same osiągają wysoki poziom. I w socjalistycznym społeczeństwie, tylko pod prawidłowym przywództwem partii i wodza, ludzie mogą wykształcić w sobie wysokie duchowo-moralne cechy.

Duchowo-moralne cechy narodu kształtują się na poziomie polityki partii. Wzorcem przy tym są cechy wodza. Wielki wódz, wielka partia rodzą wielki naród.

Szanowny Towarzysz Kim Il Sung był wielkim człowiekiem. Posiadał wrodzone poczucie wielkiej miłości do człowieka, gorącej miłości i zaufania do narodu, był jego Wielkim Ojcem. Nasza partia to partia-matka w dokładnym tego słowa znaczeniu, która stając się ucieleśnieniem szlachetnych idei i moralności Wielkiego Wodza, prowadzi za sobą naród, troszczy się o niego, prowadząc politykę miłości i zaufania, politykę wysokiej moralności. Wspaniały duchowo-moralny świat naszego narodu ukształtował się, rozwijał i osiągnął dzisiejszy poziom, dzięki głębokiej trosce Wodza-Ojca i kochanej partii-matki. Największe zalety Wodza-Ojca i wysoko moralnie polityka partii-matki zaszczepiły naszemu narodowi szlachetne poczucie moralnego długu – poczucie miłości do kolegów, szacunku dla rewolucjonistów starszego pokolenia, wierności sprawie partii i rewolucji, zaszczepiły ducha służenia z poświęceniem społeczeństwu i kolektywowi. W ten sposób w naszym społeczeństwie zaczęły w pełni rozwijać się prawdziwe komunistyczne stosunki międzyludzkie, oparte na koleżeńskim zjednoczeniu i współpracy, na miłości i zaufaniu.

Duchowo-moralne oblicze naszego narodu przekonująco pokazuje, że nasz socjalizm służący interesom mas ludowych, przewyższa świat kapitalistyczny pod względem ideowo-politycznym i duchowo-moralnym.

Stworzenie moralnej atmosfery szacunku dla rewolucjonistów starszego pokolenia, rozwijanie poczucia moralnego długu człowieka stanowi ważne zadanie na rzecz kontynuowania i dokończenia dzieła socjalizmu.

W miarę jak rewolucja postępuje naprzód i rozwija się społeczeństwo, to również moralność powinna się nieprzerwanie rozwijać i doskonalić. Dokończenie dzieła socjalizmu oznacza przede wszystkim doskonalenie samego człowieka, gospodarza społeczeństwa, a dla doskonalenia człowieka ważne znaczenie posiada moralna doskonałość. Najwyższym stadium rozwoju moralności człowieka jest moralność komunistyczna. Moralność komunistyczna to moralność kolektywistyczna oparta na miłości koleżeńskiej i poczuciu rewolucyjnego długu, to najdoskonalsza moralność odpowiadająca istotnym potrzebom człowieka. W społeczeństwie socjalistycznym tylko poprzez pokonanie przeżytków przestarzałej moralności, pozostałych w świadomości ludzi, oraz wszechstronne uznanie moralności komunistycznej, możliwe jest wykształcenie u ludzi cech komunistycznych i dokończenie dzieła socjalizmu.

Obrona, przejmowanie w spadku i wzbogacenie rewolucyjnych tradycji stworzonych przez poprzednie pokolenia, to rewolucyjny obowiązek, szlachetny moralny dług przedstawicieli nowego pokolenia mającego przejąć pałeczkę sztafety rewolucji.

Rewolucyjne idee, rewolucyjny duch, bezcenne zasługi bojowe i doświadczenie rewolucjonistów-poprzedników, a także właściwe im cechy stanowią ważną treść rewolucyjnych tradycji, które należy poznawać i kontynuować z pokolenia na pokolenie. Rewolucyjne tradycje to bezcenny ideowo-duchowy skarb, który zapewnia związek między pokoleniami w rewolucji. Czy dzieło socjalizmu będzie postępować naprzód przez pokolenia, czy wraz ze zmianą pokolenia przerwie się w pół drogi?- Zależy to, można tak powiedzieć, od stosunku do tradycji rewolucyjnych. Wyrzeczenie się tradycji rewolucyjnych, to tak jak porzucenie rewolucyjnych idei i rewolucyjnego ducha, odmowa walki rewolucyjnej, co w końcu doprowadzi do porażki rewolucji. Doświadczenie i lekcje ruchu socjalistycznego pokazują, że gdy odwraca się od tradycji rewolucyjnych, odrzuca i niszczy je, nawet partia klasy robotniczej, dumna ze swojej bogatej historii i doświadczenia w walce nie uniknie sprzeniewierzenia i klęski, nawet kraj z wieloletnią historią budowania socjalizmu, z ogromnym potencjałem gospodarczym, militarną potęgą nie może obronić socjalizmu. Aby niezmiennie wzmacniać i rozwijać partię klasy robotniczej jako organizację rewolucyjną, aby godnie kontynuować poprzez pokolenia i pomyślnie dokonać dzieła socjalizmu, konieczna jest ochrona tradycji rewolucyjnych i pełne stosowanie ich w budowaniu partii i jej działalności, we wszystkich sferach rewolucji i tworzeniu nowego społeczeństwa.

Tradycje rewolucyjne naszej partii to oryginalne rewolucyjne tradycje stworzone przez starsze pokolenie, weteranów rewolucji antyjapońskiej pod przywództwem Wielkiego Wodza Towarzysza Kim Il Sunga. Te sławne

tradycje rewolucyjne stanowią historyczne korzenie naszej partii, wieczny fundament naszej rewolucji. Chronić i bronić, dziedziczyć i pomnażać rewolucyjne tradycje stworzone przez starsze pokolenie – taka jest droga do dalszego umocnienia i rozwoju naszej partii jako rewolucyjnej, wiernej zasadom Juche, droga do obrony naszego socjalizmu, do zdecydowanej kontynuacji i dokonania naszego rewolucyjnego dzieła. Musimy kontynuować szlachetne idee rewolucyjne i rewolucyjnego ducha poprzedników-rewolucjonistów, twardo trzymać się rewolucyjnych zasad, zasad klasy robotniczej, bez wahania iść naprzód drogą rewolucji w każdych warunkach i każdej sytuacji. Powinniśmy osiągnąć to, aby członkowie partii, wszyscy ludzie pracujący przyswoili sobie rewolucyjne tradycje naszej partii i, konsekwentnie stosując je w życiu, aby zawsze żyli i pracowali jak rewolucjoniści. Wszyscy członkowie partii, wszyscy pracujący powinni, biorąc przykład z rewolucjonistów-poprzedników, zachować wierność partii i wodzowi jako swoje rewolucyjne przekonania i poczucie długu i, gorąco popierając przywództwo partii, z poświęceniem walczyć w imię naszej rewolucyjnej sprawy. W ten sposób powinniśmy na zawsze rozślawić nasze oryginalne rewolucyjne tradycje, zapoczątkowane przez poprzedników, weteranów rewolucji antyjapońskiej, przejęte i rozwinięte przez naszą partię, obronić i powiększyć chwałę i godność rewolucjonistów komunistów, którzy bezgranicznie cenią sobie rewolucyjne zasady i rewolucyjny dług.

Wzmacniając wychowanie moralne członków partii, wszystkich ludzi pracujących, powinniśmy stworzyć w całym społeczeństwie atmosferę komunistycznej moralności.

Moralność kreuje społeczne normy zachowania, świadomie przestrzegane, zgodnie z nakazem sumienia. Dlatego tylko w takim przypadku, gdy ludzie będą posiadać czyste sumienie i ujawniać wysokie morale we wszystkich sferach pracy i życia, będą mogli stać się rewolucjonistami, prawdziwymi komunistami, szczerze oddanymi partii i rewolucji, Ojczyźnie i narodowi, będą mogli stworzyć w całym społeczeństwie atmosferę komunistycznej moralności.

Powinniśmy cierpliwie wychowywać partyjnych i bezpartyjnych ludzi pracy w taki sposób, aby świadomie przestrzegali norm komunistycznej moralności we wszystkich sferach stosunków społecznych i w życiu społecznym, poczynając od miłości do rodziców, braci, sióstr, kolegów, wzajemnej pomocy i wyręczaniu, a kończąc na serdecznym stosunku do kolektywu i organizacji, starannej dbałości o państwowy i społeczny majątek, świadome przestrzeganie norm moralności społecznej.

Szczególną uwagę należy okazywać wychowaniu nowego pokolenia, kontynuatora rewolucji i gospodarza przyszłości, w duchu bezgranicznego oddania partii i rewolucji.

Od wychowania i przygotowania nowego, dorastającego pokolenia zależy rozkwit kraju i narodu, los socjalizmu. Po duchowo-moralnym obliczu nowego pokolenia można określić przyszłość danego kraju i narodu. Lekcje historii uczą, że nawet w społeczeństwie socjalistycznym nie jest możliwe

wychowanie nowego pokolenia jako niezawodnego kontynuatora sprawy rewolucji, a także obrona socjalizmu, jeśli wychowania nie prowadzi się właściwym trybem. Dzieci i młodzież na razie znajdują się w stadium kształtowania ideowo-moralnego. Nie przeszli oni szkoły walki rewolucyjnej, dorastali w cieplarnianych warunkach. Jeśli nie będą wychowywani we właściwy sposób, łatwo mogą ulec wpływowi zgubnych idei, morale i sposobu życia. Obecnie nastawienie ideowo-moralne naszych dzieci i młodzieży jest bardzo wysokie. Lecz to nie znaczy, że możemy z lekceważeniem odnosić się do wychowania nowego pokolenia.

Nasze zadanie to wychowywać wszystkich przedstawicieli nowego, dorastającego pokolenia na wspaniałych rewolucjonistów, ludzi formacji komunistycznej, oddanych partii i wodzowi, bezinteresownie wiernych Ojczyźnie i narodowi, wyposażonych w piękne, zdrowe duchowo-moralne cechy.

Dobre wychowanie przedstawicieli dorastającego pokolenia to ważny obowiązek poprzedniego pokolenia. Najcenniejszym dla potomków dziedzictwem starszego pokolenia rewolucji jest dziedzictwo duchowo-moralne. Oczywiście, starsze pokolenie powinno pozostawić potomkom również dobra materialne, lecz najważniejszym jest przekazanie im duchowo-moralnego bogactwa, aby mogli silnymi rękami nieść sztafetę rewolucji. Dzieci i młodzież powinny dobrze poznać, jak popierali partię przedstawiciele pierwszego i drugiego pokolenia rewolucji, jak żyli i walczyli, pokonując przeszkody na drodze rewolucji w surowe lata antyjapońskiej walki

rewolucyjnej, w okresie Ojczyźnianej Wojny Wyzwoleńczej, w trudnych latach powojennego odbudowywania kraju, budowy socjalizmu. Konieczne to jest do tego, aby wszyscy oni chłonili ducha przedstawicieli pierwszego i drugiego pokolenia rewolucji – bezgraniczne oddanie partii i wodzowi, duch pełnego poświęcenia służenia sprawie rewolucji, niezłomny bojowy nastrój.

W wychowaniu dzieci i młodzieży ważną kwestię stanowi podniesienie roli organizacji młodzieżowych. Podstawowe zadanie Związku Socjalistycznej Młodzieży Pracującej to aktywnie wychowywać ich na godnych kontynuatorów dzieła rewolucji, posiadających przekonania ideowo-polityczne i moralne zalety. Organizacje Związku Socjalistycznej Młodzieży Pracującej powinny prowadzić pracę wychowawczą uwzględniając ich różnorodność, tak, aby wszyscy stali się nową zmianą rewolucji, pewnymi panami przyszłości.

Prawidłowe ustawienie pracy wychowawczej z dziećmi i młodzieżą wymaga połączenia wychowania szkolnego, społecznego i rodzinnego. Placówki oświatowe wszystkich stopni, instytucje społeczno-wychowawcze i rodziny powinny okazywać wiele uwagi wychowaniu dzieci i młodzieży, tak, aby potem wszędzie i zawsze rośli i kształtowali się w zdrowej rewolucyjnej atmosferze. Na emocjonalny nastrój, życie i byt dzieci i młodzieży, charakteryzujących się ogromną ciekawością i chłonnością silny wpływ ma to, co sami zobaczyli, usłyszeli, przeżyli. W związku z tym, wychowując dorastające pokolenie należy lepiej wykorzystywać literaturę, sztukę, prasę i inne środki masowej kultury i propagandy.

Wychowanie moralne w społeczeństwie socjalistycznym powinno wynikać z istotnego charakteru moralności komunistycznej zgodnie z potrzebami rozwoju społeczeństwa socjalistycznego.

Przede wszystkim moralne wychowanie należy prowadzić w ścisłym powiązaniu z ideologicznym, traktując, że jest to ważna część składowa całego procesu ideowo-wychowawczego. Ideologia i moralność są nierozdzielnie związane ze sobą. Nie może istnieć moralność oderwana od ideologii. Moralność oparta na ideach rewolucyjnych klasy robotniczej jest moralnością kolektywistyczną, komunistyczną. Ta zaś, która czerpie z reakcyjnej ideologii burżuazyjnej, jest skrajnie indywidualistyczną, moralnością reakcyjno-burżuazyjną. Zdrowe idee warunkują wysokie cechy moralne. Idee stają się mocnymi przekonaniem tylko w tym przypadku, gdy stają się nakazem sumienia i moralności. Powinniśmy na szeroką skalę prowadzić głębokie komunistyczne moralne wychowanie, jako ważne ogniwo kształtowania człowieka w duchu idei Juche. Na podstawie pogłębienia i rozwoju wychowania partyjnych i bezpartyjnych ludzi pracy na zasadach idei Juche, należy wzmocnić komunistyczne moralne wychowanie, aby ludzie wyrobili u siebie twarde rewolucyjne spojrzenie na moralność, oparte na ideach Juche i rozwinęli wszystkie niezbędne cechy duchowo-moralne właściwe komuniście-rewolucjoniście, wiernemu ideom Juche.

Konieczne jest ukształtowanie w ludziach komunistycznych cech moralnych poprzez życie w organizacjach rewolucyjnych i rewolucyjną praktykę.

Człowiek wyrabia w sobie cechy człowieka społecznego poprzez życie w kolektywie, w społeczeństwie. Najwyższą formą życia w społecznym kolektywie jest życie w organizacjach rewolucyjnych. Stanowią one wspólną szkołę, które zaprawiają, wychowują ludzi nie tylko ideowo, lecz także moralnie, pomagają człowiekowi wykuwać w sobie cechy komunistyczne. Jednym z ważnych czynników, pozwalających naszemu narodowi posiadać zdrowe, rewolucyjne moralno-duchowe zalety jest to, że wszyscy ludzie prowadzą życie w określonych organizacjach politycznych. Powinniśmy wzmocnić życie w organizacjach rewolucyjnych, stworzyć atmosferę świadomego udziału w życiu organizacji i w ten sposób podnieść ducha kolektywizmu wśród ludzi, odrzucając wszelkie liberalne i niezdrowe tendencje, rozwijać w nich zalety moralne. Sumienie i poczucie długu moralnego człowieka ujawniają się i są weryfikowane w praktycznym działaniu. Stare poglądy na moralność, niemoralne postępowanie są skutkiem, przede wszystkim, starych nawyków.

My powinniśmy zrobić tak, aby ludzie wzmocniali sumienie i wyrażali poczucie długu w codziennych sprawach i życiu, odrzucali stare wyobrażenia o moralności i stare nawyki, ustanawiali nową socjalistyczną atmosferę i zdrowy model życia.

Najefektywniejszą metodą w wychowaniu moralnym jest wychowanie na wzór pozytywnego przykładu przez ruch społeczny. Ta skuteczna metoda odpowiada naturze społeczeństwa socjalistycznego. Dzisiaj w naszym narodzie jest wielu wspaniałych ludzi, gotowych bez wahania poświęcić swe życie dla towarzyszy rewolucyjnych, którzy niezależnie od tego, czy będą obiektem wzmożonego zainteresowania, czy nie, zajmują się pozytywnym działaniem w imię partii i rewolucji, w imię społeczeństwa i kolektywu, rzetelnie pracują całe życie, zachowując wierność i synowski szacunek. Są oni uosobieniem czystego sumienia, szlachetnego poczucia moralnego długu, żywym przykładem dla ludzi naszych czasów. Powinniśmy aktywnie popierać i szeroko propagować te wspaniałe komunistyczne zalety, wyraziście ujawniające się w narodzie, energicznie rozwijać ruch społeczny, aby podążać za ich przykładem.

Należy walczyć z przestarzałą reakcyjną moralnością i sposobem życia, sprzecznymi z normami moralności komunistycznej, należy zapobiegać przenikaniu ich do naszego środowiska.

Ustanowieniu nowej, komunistycznej moralności towarzyszy walka przeciwko zamierającej reakcyjnej moralności, wszelkim niemoralnościom. Moralność burżuazyjna pobudza ludzi do walki o istnienie, podporządkowanej prawu dżungli, i zamienia ich w niewolników złota, nie liczących się z elementarnym sumieniem i długiem człowieka, kiedy rzecz dotyczy pieniędzy.

W społeczeństwie kapitalistycznym, gdzie panuje burżuazyjna moralność, panuje wszelkie zło społeczne i zgubny sposób życia, zwielokrotniony przez działania reakcyjnych kręgów rządzących. Imperialiści szeroko rozprzestrzeniają zgniłą moralność burżuazyjną i zgubny sposób nie tylko wewnątrz swoich krajów, lecz także za granicą. Powinniśmy zwiększyć swoją czujność względem ekspansji ideowo-kulturalnej imperializmu i zdecydowanie ją ukrócić. Powinniśmy jasno zdawać sobie sprawę z reakcyjności i szkodliwości wiarołomstwa oportunistów, którzy oczernili starsze pokolenie rewolucjonistów i sponiewierali moralność komunistyczną, zdecydowanie walczyć przeciwko temu złu. Im wyraźniejsze są próby imperialistów i renegatów rewolucji, aby zniesławić komunistów i dyskredytować moralność komunistyczną, tym mocniej należy okazywać niezłomnego ducha rewolucjonistów-komunistów i ich wysoką komunistyczną moralność.

Historia naszej rewolucji rozwijająca się pod przywództwem Wielkiego Wodza Towarzysza Kim Il Sunga i pod sztandarem idei Juche, jest historią pełną chwały, ozdobioną wyrazistymi przykładami rewolucyjnego koleżeństwa i wielkiego długu moralnego, która oczyściła zwycięską drogę siłą jedności i złączenia rewolucyjnych szeregów. Nasza partia i nasz naród będą chronić i wiecznie sławić pełną chwały historię i tradycję naszej rewolucji.